EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

# حكم الاحتفال بذكرى المولد النبوي

Ḥukm al-iḥtifāl bi-dhikrā al-mawlid an-nabawī

# SĂRBĂTORIREA NAȘTERII PROFETULUI

Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān

# Sărbătorirea nașterii Profetului: rânduiala islamică

# حكم الاحتفال بذكرى المولد النبوي

*Ḥukm al-iḥtifāl bi-dhikrā al-mawlid an-nabawī*

Traducere: Institutul Tawhid

**Institutul Tawhid**
România · 2026

Titlul original: حكم الاحتفال بذكرى المولد النبوي
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Articolul complet din حقوق النبي بين الإجلال والإخلال, pp. 147–157; exemplar în limba arabă distribuit de IslamHouse, 12 pagini.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

# Cuprins

Urmarea revelației și originea sărbătoririi Mawlidului ..... 1
Rânduiala privind sărbătorirea nașterii Profetului ..... 6
1. Nu face parte din Sunnah Trimisului și a califilor săi ..... 6
2. Asemănarea cu creștinii ..... 7
3. Un mijloc de a ajunge la exagerare ..... 8
4. Deschiderea porții către alte inovații ..... 10
Răspunsuri la argumentele celor care sărbătoresc Mawlidul ..... 11
1. Afirmația că aceasta înseamnă cinstirea Profetului ..... 11
2. Faptul că mulți oameni din multe țări o practică ..... 13
3. Afirmația că sărbătorirea readuce la viață pomenirea Profetului ..... 14
4. Invocarea unui rege drept și învățat ..... 15
5. Afirmația că ar fi o inovație bună și o mulțumire către Allah ..... 16
6. Afirmația că ar fi o manifestare îngăduită a iubirii ..... 19
7. Invocarea citirii biografiei și a urmării exemplului său ..... 20
Glosar ..... 24
Bibliografie ..... 25
Indice ..... 26

# Urmarea revelației și originea sărbătoririi Mawlidului

Șeicul dr. Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān
Membru al Consiliului Marilor Învățați din Arabia Saudită

Lauda este a lui Allah, Stăpânul lumilor. Binecuvântarea și pacea fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei sale și a tuturor companionilor săi. În cele ce urmează:
Nu sunt necunoscute poruncile din Coran și Sunnah de a urma ceea ce Allah și Trimisul Său au rânduit și interdicțiile de a introduce inovații în religie. Allah Preaînaltul spune:

﴿قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِى يُحْبِبْكُمُ ٱللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾

*Spune: «Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă! Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele.»*
Coran 3:31

Și Preaînaltul spune:

﴿ٱتَّبِعُوا۟ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾

*Urmați ceea ce v-a fost pogorât de la Stăpânul vostru și nu urmați alți ocrotitori în afară de El! Cât de puțin luați aminte!*

Coran 7:3

Și Preaînaltul spune:

﴿وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِى مُسْتَقِيمًا فَٱتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ ٱلسُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِۦ﴾

*Aceasta este calea Mea cea dreaptă; urmați-o! Nu urmați celelalte căi, care v-ar îndepărta de calea Lui!*

Coran 6:153

El, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, a spus:

إن أصدق الحديث كتاب الله وخير الهدي هدي محمد وشر الأمور محدثاتها

*Cea mai adevărată vorbire este Cartea lui Allah, cea mai bună călăuzire este călăuzirea lui Muḥammad, iar cele mai rele lucruri sunt cele nou introduse.*

Și a spus:

من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد

*Cel care introduce în această rânduială a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru este respins.*[1]

Al-Bukhārī și Muslim

Iar într-o relatare a lui Muslim:

من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد

*Cine face o faptă care nu este conformă cu rânduiala noastră, acea faptă este respinsă.*

Muslim

Printre inovațiile condamnabile pe care oamenii le-au născocit se află sărbătorirea nașterii Profetului în luna Rabīʿ al-Awwal. Ei o sărbătoresc în mai multe feluri:

- Unii o fac o simplă adunare în care se citește povestea nașterii ori se țin cuvântări și se recită poezii pentru această ocazie.
- Unii pregătesc mâncare, dulciuri și alte lucruri și le oferă celor prezenți.
- Unii o țin în moschei, iar alții o țin în case.
- Alții nu se mărginesc la acestea, ci fac ca adunarea să cuprindă lucruri interzise și condamnabile: amestecul bărbaților cu femeile, dans, cântece ori fapte de asociere, precum cererea de ajutor de la Trimis, invocarea lui, cererea sprijinului său pentru izbânda asupra dușmanilor și altele asemenea.

În toate felurile, formele și scopurile celor care o practică, ea este, fără îndoială, o inovație interzisă, nou introdusă. Au născocit-o șiiții fatimizi după cele trei veacuri lăudate, pentru a strica religia musulmanilor. Cel dintâi care a făcut-o cunoscută după ei a fost regele al-Muẓaffar Abū Saʿīd Kawkabūrī, stăpânul Irbilului, la sfârșitul secolului al VI-lea ori la începutul secolului al

1 Relatat de al-Bukhārī, nr. 2697, și de Muslim, nr. 1718.

VII-lea hijri, după cum au arătat istoricii, precum Ibn Kathīr, Ibn Khallikān și alții.

Abū Shāmah a spus că primul care a făcut aceasta la Mosul a fost șeicul ʿUmar ibn Muḥammad al-Mallā, unul dintre oamenii cunoscuți ca fiind evlavioși. Stăpânul Irbilului și alții i-au urmat pilda.

Al-ḥāfiẓ Ibn Kathīr spune în al-Bidāyah[2], în biografia lui Abū Saʿīd Kawkabūrī:

> *«El organiza sărbătorirea nobilei nașteri în Rabīʿ al-Awwal și o celebra cu mare fast...» Mai departe, spune: «As-Sibṭ a spus: unii dintre cei care au fost prezenți la ospățul lui al-Muẓaffar, la una dintre sărbători, au povestit că pe acea masă se aflau cinci mii de capete fripte, zece mii de găini, o sută de mii de castroane și treizeci de mii de farfurii cu dulciuri...» Apoi spune: «Organiza pentru sufiți sesiuni de audiție, de la amiază până în zori, și dansa el însuși împreună cu ei.»*

Ibn Khallikān spune în Wafayāt al-aʿyān[3]:

> *«Când venea începutul lunii Șafar, împodobeau acele pavilioane cu tot felul de podoabe scumpe și frumoase. În fiecare pavilion se așeza un grup de cântăreți, un grup de artiști ai teatrului de umbre și oameni care mânuiau instrumente de petrecere. Nu lăsau niciun nivel al pavilioanelor fără să așeze acolo un grup. Îndeletnicirile prin care oamenii își câștigau traiul se întrerupeau în acea perioadă; nu le rămânea altă îndeletnicire decât să privească și să umble în jurul lor...» Mai departe, spune: «Cu două zile înaintea zilei Mawlidului, scotea un număr foarte mare de cămile, vite și oi, peste puterea descrierii. Le ducea în alai, cu toate tobele, cântecele și instrumentele de petrecere pe care le avea, până în piață...» Apoi spune: «În noaptea Mawlidului, organiza sesiunile de audiție după ce împlinea rugăciunea Maghrib în cetate.»*

2 Al-Bidāyah wa-n-nihāyah, 13/137.

3 Wafayāt al-aʿyān, 3/274.

Acesta este începutul apariției sărbătoririi nașterii Profetului. A apărut târziu, însoțită de distracție, risipă și irosirea banilor și a timpului, pentru o inovație pentru care Allah nu a pogorât nicio dovadă.

Ceea ce îi stă bine musulmanului este să readucă la viață practicile Sunnei și să înlăture inovațiile, fără să se apuce de vreo faptă înainte să cunoască rânduiala lui Allah în privința ei.

# Rânduiala privind sărbătorirea nașterii Profetului

## حكم الاحتفال بذكرى المولد النبوي

**1. Nu face parte din Sunnah Trimisului și a califilor săi**

Sărbătorirea nașterii Trimisului, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, este oprită și respinsă din mai multe motive. Mai întâi, ea nu face parte din Sunnah Trimisului și nici din Sunnah califilor săi. Ceea ce este astfel se numără printre inovațiile oprite, după cuvintele sale:

عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي
فتمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ وإياكم ومحدثات الأمور
فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة

*Țineți-vă de Sunnah mea și de Sunnah califilor drept călăuziți de după mine! Țineți-vă strâns de ea și prindeți-vă de ea cu dinții! Feriți-vă de lucrurile nou introduse, căci orice lucru nou introdus este o inovație și orice inovație este rătăcire.*[4]

Aḥmad și at-Tirmidhī

4 Relatat de Aḥmad, 4/126, și de at-Tirmidhī, nr. 2676.

Sărbătorirea Mawlidului este o inovație nouă, născocită de șiiții fatimizi după veacurile lăudate, pentru a strica religia musulmanilor. Cine face un lucru prin care caută apropierea de Allah Preaînaltul, deși Trimisul nu l-a făcut, nu l-a poruncit și nici califii săi de după el nu l-au făcut, Îl învinuiește prin aceasta pe Trimis că nu le-ar fi lămurit oamenilor religia. El dezminte și cuvintele Preaînaltului:

﴿ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾

*Astăzi v-am desăvârșit religia.*
Coran 5:3

Aceasta pentru că vine cu o adăugire despre care pretinde că face parte din religie, deși Trimisul nu a adus-o.

## 2. Asemănarea cu creștinii

Sărbătorirea nașterii Profetului înseamnă asemănare cu creștinii, deoarece ei sărbătoresc nașterea lui Mesia, pacea fie asupra sa. Asemănarea cu ei este oprită cu cea mai mare asprime. În hadith se află interdicția de a-i imita pe necredincioși și porunca de a ne deosebi de ei. El, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, a spus:

من تشبه بقوم فهو منهم

*Cine se aseamănă unui neam este dintre ei.*[5]
Aḥmad și Abū Dāwūd

5 Relatat de Aḥmad, 2/50, și de Abū Dāwūd, 4/314. Ibn Taymiyyah a socotit lanțul său de transmitere bun în Iqtiḍāʾ aṣ-ṣirāṭ al-mustaqīm, 1/269, iar as-Suyūṭī l-a socotit bun (ḥasan) în al-Jāmiʿ aṣ-ṣaghīr, nr. 8593.

Și a spus:

خالفوا المشركين

*Deosebiți-vă de politeiști!*[6]
Muslim

Cu atât mai mult în privința celor care sunt semne distinctive ale religiei lor.

### 3. Un mijloc de a ajunge la exagerare

Sărbătorirea nașterii Trimisului, pe lângă faptul că este o inovație și o asemănare cu creștinii — amândouă fiind interzise —, este un mijloc de a ajunge la exagerare și la depășirea măsurii în cinstirea lui, până la invocarea sa și cererea ajutorului său în locul lui Allah. Aceasta este astăzi realitatea multora dintre cei care readuc la viață inovația Mawlidului: îl invocă pe Trimis în locul lui Allah, îi cer sprijinul și recită poezii care cuprind asociere, spre lauda sa, precum al-Burdah și altele. El a oprit exagerarea în laudele aduse lui și a spus:

لا تطروني كما أطرت النصارى ابن مريم فإنما أنا عبده

فقولوا عبد الله ورسوله

*Nu mă lăudați peste măsură așa cum creștinii l-au lăudat peste măsură pe fiul Mariei. Eu sunt numai robul Lui; spuneți: «Robul lui Allah și Trimisul Său.»*[7]
Al-Bukhārī

6 Relatat de Muslim, 1/222, nr. 259.

7 Relatat de al-Bukhārī, 4/142, nr. 3445; al-Fatḥ, 6/551.

Adică nu depășiți măsura în laudele și cinstirea mea, așa cum creștinii au depășit măsura în laudele și cinstirea lui Mesia, până când l-au adorat în locul lui Allah. Allah i-a oprit de la aceasta prin cuvintele:

﴿يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ وَلَا تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ إِنَّمَا ٱلۡمَسِيحُ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلۡقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرۡيَمَ وَرُوحٞ مِّنۡهُ﴾

*O, oameni ai Cărții! Nu depășiți măsura în religia voastră și nu spuneți despre Allah decât adevărul! Mesia, Isus, fiul Mariei, este numai Trimisul lui Allah, Cuvântul Său pe care l-a trimis Mariei și un duh de la El.*

Coran 4:171

Profetul nostru ne-a oprit de la exagerare, temându-se să nu ni se întâmple ceea ce li s-a întâmplat lor. El a spus:

إياكم والغلو فإنما أهلك من كان قبلكم الغلو

*Feriți-vă de exagerare! Exagerarea i-a nimicit pe cei dinaintea voastră.*[8]

An-Nasāʾī

8 Relatat de an-Nasāʾī, 5/268. Al-Albānī l-a socotit autentic în Ṣaḥīḥ Sunan an-Nasāʾī, nr. 2863.

## 4. Deschiderea porții către alte inovații

Readucerea la viață a inovației Mawlidului deschide poarta altor inovații și îi ocupă pe oameni cu ele în locul Sunnei. De aceea, îi vezi pe adepții inovațiilor râvnind să le readucă la viață, dar lenevind în împlinirea Sunnei, detestând-o și dușmănindu-i pe cei care o urmează. Astfel, întreaga lor religie a ajuns alcătuită din comemorări și sărbători nou introduse. S-au împărțit în grupuri, fiecare înviind pomenirea nașterii conducătorilor săi, precum Mawlidul lui al-Badawī, Ibn ʿArabī, ad-Dasūqī și ash-Shādhilī. Nici nu încheie o sărbătoare, că se apucă de alta. Din aceasta s-a născut exagerarea în privința acestor morți și a altora, invocarea lor în locul lui Allah și credința că ei aduc folos și pagubă. Au ajuns să se desprindă de religia Islamului și să se întoarcă la religia oamenilor din vremea neștiinței, despre care Allah a spus:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ﴾

*Ei adoră în locul lui Allah ceea ce nu le aduce nici pagubă, nici folos și spun: «Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah.»*

Coran 10:18

Și Preaînaltul spune:

﴿وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلْفَىٰٓ﴾

*Iar cei care și-au luat ocrotitori în afară de El spun: «Noi îi adorăm numai ca să ne apropie de Allah.»*

Coran 39:3

# Răspunsuri la argumentele celor care sărbătoresc Mawlidul

## مناقشة شبه مقيمي المولد

Cei care socotesc că trebuie readusă la viață această inovație s-au agățat de argumente mai șubrede decât pânza păianjenului. Ele pot fi cuprinse în cele ce urmează:

**1. Afirmația că aceasta înseamnă cinstirea Profetului**

Răspundem: cinstirea lui se împlinește prin ascultarea sa, împlinirea poruncii sale, evitarea celor pe care le-a oprit și iubirea față de el, nu prin inovații, superstiții și neascultare. Sărbătorirea nașterii lui face parte din acest fel condamnabil de cinstire, deoarece este o neascultare. Cei care l-au cinstit cel mai mult pe Profet au fost companionii, Allah să fie mulțumit de ei, după cum le-a spus ʿUrwah ibn Masʿūd qurayshiților:

أي قوم والله لقد وفدت على الملوك ووفدت على قيصر
وكسرى والنجاشي والله إن رأيت ملكا قط يعظمه أصحابه
ما يعظم أصحاب محمد محمدا صلى الله عليه وسلم والله إن
تنخم نخامة إلا وقعت في كف رجل منهم فدلك بها
وجهه وجلده وإذا أمرهم ابتدروا أمره وإذا توضأ كادوا

يقتتلون على وضوئه وإذا تكلموا خفضوا أصواتهم عنده وما يحدون النظر إليه تعظيما له

*O, oameni ai mei! Pe Allah, am fost trimis la regi: la Cezar, la Chosroes și la Negus. Pe Allah, nu am văzut niciodată un rege pe care oamenii lui să-l cinstească așa cum companionii lui Muḥammad îl cinstesc pe Muḥammad, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa. Pe Allah, dacă scuipă o flegmă, ea ajunge în palma unuia dintre ei, care și-o întinde pe față și pe piele. Când le poruncește ceva, se grăbesc să-i împlinească porunca. Când face abluțiunea, aproape că se luptă pentru apa abluțiunii sale. Când vorbesc, își coboară vocile în preajma lui și, din respect pentru el, nu îl privesc țintă.*[9]

Al-Bukhārī

În ciuda acestei cinstiri, ei nu au făcut din ziua nașterii sale o sărbătoare și o celebrare. Dacă aceasta ar fi fost rânduită, nu ar fi lăsat-o deoparte.

9 Al-Bukhārī, 3/178, nr. 2731 și 2732; al-Fatḥ, 5/388.

## 2. Faptul că mulți oameni din multe țări o practică

Se aduce ca argument că mulți oameni din multe țări fac acest lucru. Răspundem: dovada este ceea ce s-a stabilit de la Trimis. Ceea ce s-a stabilit de la el este interzicerea inovațiilor în general, iar aceasta este una dintre ele. Practica oamenilor, dacă se împotrivește dovezii, nu este un argument, oricât de mulți ar fi cei care o fac:

﴿وَإِن تُطِعْ أَكْثَرَ مَن فِى ٱلْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ﴾

*Și dacă îi asculți pe cei mai mulți dintre cei de pe pământ, te vor abate de la calea lui Allah.*

Coran 6:116

Cu atât mai mult cu cât, prin harul lui Allah, în fiecare vreme au existat oameni care au respins această inovație și i-au arătat netemeinicia. Prin urmare, practica celor care au continuat-o după ce li s-a lămurit adevărul nu este un argument.

Printre cei care au respins sărbătorirea acestei ocazii sunt șeicul Islamului Ibn Taymiyyah, în Iqtiḍāʾ aṣ-ṣirāṭ al-mustaqīm; imamul ash-Shāṭibī, în al-Iʿtiṣām; Ibn al-Ḥājj, în al-Madkhal; șeicul Tāj ad-Dīn ʿAlī ibn ʿUmar al-Lakhmī, care a scris o carte de sine stătătoare împotriva ei; șeicul Muḥammad Bashīr as-Sahsawānī al-Hindī, în Ṣiyānat al-insān; Muḥammad Rashīd Riḍā, care i-a dedicat o scriere separată; șeicul Muḥammad ibn Ibrāhīm Āl ash-Shaykh, care i-a dedicat de asemenea o scriere separată; șeicul ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz și alții. Ei continuă să scrie în fiecare an împotriva acestei inovații, în paginile ziarelor și revistelor, în perioada în care este săvârșită.

### 3. Afirmația că sărbătorirea readuce la viață pomenirea Profetului

Răspundem: pomenirea Trimisului se înnoiește pentru musulman și este legată de el de fiecare dată când numele lui este rostit în adhān, în iqāmah și în predici; ori de câte ori musulmanul rostește cele două mărturisiri după abluțiune și în rugăciuni; ori de câte ori cere binecuvântarea asupra Profetului în rugăciunea sa și la pomenirea lui. De fiecare dată când musulmanul face o faptă bună, obligatorie sau recomandată, din cele rânduite de Trimis, aceasta îi amintește de el, iar la el ajunge o răsplată asemenea răsplății celui care o face. Musulmanul readuce astfel mereu la viață pomenirea Trimisului și este legat de el noaptea și ziua, de-a lungul întregii vieți, prin ceea ce Allah a rânduit. Nu numai în ziua nașterii sale și prin ceva care este inovație și împotrivire față de Sunnah sa: o asemenea faptă îl îndepărtează de Trimis, care se dezice de ea.

Trimisul nu are nevoie de această sărbătorire nou introdusă, pentru că Allah i-a rânduit cinstire, respect și preamărire, după cum spune Preaînaltul:

﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾

*Și ți-am înălțat pomenirea.*
Coran 94:4

Allah, Cel Atotputernic și Măreț, nu este pomenit în adhān, în iqāmah și în predică fără ca, după El, să fie pomenit și Trimisul Său. Este de ajuns aceasta drept cinstire, iubire, reînnoire a pomenirii lui și îndemn de a-l urma.

Allah, Slavă Lui, Preaînaltul, nu a scos în evidență în Coran nașterea Trimisului, ci trimiterea sa, spunând:

﴿لَقَدْ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ﴾

*Allah a revărsat un har asupra credincioșilor când a trimis printre ei un Trimis dintre ei înșiși.*

Coran 3:164

Și a spus:

﴿هُوَ ٱلَّذِى بَعَثَ فِى ٱلْأُمِّيِّـۧنَ رَسُولًا مِّنْهُمْ﴾

*El este Cel care a trimis printre cei neștiutori de carte un Trimis dintre ei.*

Coran 62:2

### 4. Invocarea unui rege drept și învățat

Ei spun: sărbătorirea nașterii Profetului a fost născocită de un rege drept și învățat, care urmărea prin ea apropierea de Allah. Răspundem: inovația nu este primită de la nimeni, oricine ar fi el. Buna intenție nu îndreptățește fapta rea, iar faptul că un om este învățat și drept nu înseamnă că este fără greșeală.

## 5. Afirmația că ar fi o inovație bună și o mulțumire către Allah

Ei spun că ținerea Mawlidului face parte dintre inovațiile bune, deoarece arată mulțumire către Allah pentru existența nobilului Profet. Răspundem: nu există nimic bun în inovații. El a spus:

من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد

*Cel care introduce în această rânduială a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru este respins.*[10]

Al-Bukhārī

Și a spus:

فإن كل بدعة ضلالة

*Orice inovație este rătăcire.*[11]

Aḥmad și at-Tirmidhī

El a judecat, așadar, despre toate inovațiile că sunt rătăcire, iar acesta spune: *«Nu orice inovație este rătăcire; există și inovații bune.»*

Al-ḥāfiẓ Ibn Rajab spune în Sharḥ al-arbaʿīn: «Cuvintele sale, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa:

كل بدعة ضلالة

*„Orice inovație este rătăcire”*

10 Relatat de al-Bukhārī, 3/167, nr. 2697; al-Fatḥ, 5/355.

11 Relatat de Aḥmad, 4/126, și de at-Tirmidhī, nr. 2676.

fac parte din vorbirile cuprinzătoare, din care nu este exclus nimic. Acesta este un mare principiu dintre principiile religiei și se aseamănă cu vorbele sale:

من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد

*„Cel care introduce în această rânduială a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru este respins."*[12]

Al-Bukhārī

Oricine introduce un lucru și îl atribuie religiei, fără ca el să aibă un temei în religie la care să fie raportat, acel lucru este rătăcire, iar religia nu are nicio legătură cu el. Este totuna dacă este vorba despre chestiuni de credință, fapte ori cuvinte, vădite sau lăuntrice.»[13]

Singurul argument pe care aceștia îl au pentru existența unei inovații bune este ceea ce a spus ʿUmar, Allah să fie mulțumit de el, despre rugăciunea tarāwīḥ:

نعمت البدعة هذه

*Ce bună inovație este aceasta!*[14]

Ṣaḥīḥ al-Bukhārī

Ei au mai spus că au apărut lucruri pe care înaintașii nu le-au respins, precum adunarea Coranului într-un singur volum, scrierea hadithului și alcătuirea culegerilor sale. Răspundem: aceste lucruri au un temei în Lege, deci nu sunt nou introduse. Cât despre cuvintele lui ʿUmar:

نعمت البدعة

*Ce bună inovație!*

12 Relatat de al-Bukhārī, 3/167, nr. 2697; al-Fatḥ, 5/355.

13 Jāmiʿ al-ʿulūm wa-l-ḥikam, p. 233.

14 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī, 2/252, nr. 2010, ca relatare suspendată (muʿallaq); al-Fatḥ, 4/294.

El are în vedere inovația în înțeles lingvistic, nu în sensul Legii. Ceea ce are un temei în Lege la care să fie raportat, dacă este numit inovație, este astfel numai în înțeles lingvistic, nu juridic. Inovația în sensul Legii este ceea ce nu are un temei în Lege la care să fie raportat.

Adunarea Coranului într-un singur volum are un temei în Lege: Profetul poruncea să fie scris Coranul. El era însă scris pe materiale separate, așa că companionii l-au adunat într-un singur volum pentru a-l păstra.

Profetul a împlinit tarāwīḥ împreună cu companionii săi în câteva nopți, apoi nu a mai venit la ei în ultima noapte, temându-se ca rugăciunea să nu le fie făcută obligatorie. Companionii, Allah să fie mulțumit de ei, au continuat să o împlinească în grupuri răzlețe, în timpul vieții Profetului și după moartea lui, până când ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb, Allah să fie mulțumit de el, i-a adunat în spatele unui singur imam, așa cum fuseseră în spatele Profetului. Aceasta nu este o inovație în religie.

Și scrierea hadithului are un temei în Lege. Profetul a poruncit ca unele hadithuri să fie scrise pentru unii dintre companionii săi, atunci când aceștia i-au cerut. Opreliștea de a le scrie în mod general, în timpul vieții sale, avea drept pricină teama că s-ar putea amesteca în Coran ceva care nu face parte din el. Când el a murit, această primejdie a dispărut, deoarece Coranul fusese întregit și bine păstrat înainte de moartea sa. Musulmanii au alcătuit apoi culegerile Sunnei pentru a o feri de pierdere. Allah să le dăruiască răsplată bună pentru Islam și pentru musulmani, căci au păstrat Cartea Stăpânului lor și Sunnah Profetului lor de pierdere și de amestecul celor care se joacă cu ele.

Se mai răspunde: de ce s-a întârziat cu aducerea acestei mulțumiri — după cum pretindeți voi —, încât nu au făcut-o cei din veacurile cele mai bune: companionii, urmașii lor și cei care i-au urmat? Ei îl iubeau mai mult pe Profet și râvneau mai mult la fapta bună și la aducerea mulțumirii. Oare cel care a născocit inovația Mawlidului a fost mai călăuzit decât ei și a adus o

mulțumire mai mare lui Allah, Cel Atotputernic și Măreț? Nicidecum!

### 6. Afirmația că ar fi o manifestare îngăduită a iubirii

Ei spun că sărbătorirea nașterii sale izvorăște din iubirea față de el, fiind o manifestare a acesteia, iar arătarea iubirii față de el este rânduită. Răspundem: fără îndoială, iubirea față de el îi este obligatorie fiecărui musulman. Ea trebuie să fie mai mare decât iubirea față de sine, față de copii, față de părinți și față de toți oamenii laolaltă — tatăl și mama mea să-i fie răscumpărare; binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa. Însă aceasta nu înseamnă să născocim ceva pe care el nu ni l-a rânduit. Iubirea față de el cere ascultarea și urmarea lui, căci acestea se numără printre cele mai mari manifestări ale iubirii, după cum s-a spus:

لو كان حبك صادقا لأطعته
إن المحب لمن يحب مطيع

*Dacă iubirea ta ar fi sinceră, l-ai asculta;*
*căci cel care iubește ascultă de cel iubit.*

Iubirea față de el cere să readucem la viață Sunnah sa, să ne ținem de ea cu putere și să ne ferim de cuvintele și faptele care o contrazic. Fără îndoială, tot ce se împotrivește Sunnei sale este o inovație condamnabilă și o neascultare vădită. Din aceasta face parte și sărbătorirea nașterii sale, alături de celelalte inovații. Buna intenție nu îngăduie născocirea unor practici în religie. Religia este clădită pe două temelii: sinceritatea față de Allah și urmarea. Preaînaltul spune:

﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُۥٓ أَجْرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

*Ba da! Cel care își supune fața lui Allah și face binele va avea răsplata sa la Stăpânul său; ei nu vor avea teamă și nici nu se vor întrista.*

Coran 2:112

Supunerea feței înseamnă sinceritatea față de Allah, iar împlinirea binelui înseamnă urmarea Trimisului și potrivirea cu Sunnah.

### 7. Invocarea citirii biografiei și a urmării exemplului său

Un alt argument al lor este că readucerea la viață a pomenirii nașterii și citirea biografiei Trimisului cu această ocazie ar îndemna la luarea lui ca pildă și la urmarea exemplului său. Le spunem: citirea biografiei Trimisului și urmarea lui îi sunt cerute musulmanului mereu, de-a lungul întregului an și al întregii vieți. Însă alegerea unei anumite zile pentru aceasta, fără o dovadă care să o deosebească, este o inovație:

وكل بدعة ضلالة

*Și orice inovație este rătăcire.*[15]
Aḥmad și at-Tirmidhī

Inovația nu rodește decât rău și îndepărtare de Profet.

În încheiere, sărbătorirea nașterii Profetului, în toate felurile și formele ei, este o inovație condamnabilă. Musulmanii trebuie să o oprească pe aceasta și pe celelalte inovații și să se îndeletnicească cu readucerea la viață a practicilor Sunnei și cu ținerea lor. Să nu fie amăgiți de cei care răspândesc și apără această inovație: oamenii de acest fel se preocupă mai mult să readucă la viață inovațiile decât Sunnah; uneori nici nu se preocupă deloc de Sunnah. Nu este îngăduit să fie imitat și urmat cel care se află astfel, chiar dacă oamenii de acest fel sunt cei mai mulți. Trebuie urmați cei care merg pe calea Sunnei, dintre înaintașii evlavioși și urmașii lor, chiar dacă sunt puțini. Adevărul nu este cunoscut după oameni, ci oamenii sunt cunoscuți după adevăr.
El, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, a spus:

فإنه من يعش منكم فسيرى اختلافا كثيرا فعليكم بسنتي
وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي عضوا عليها
بالنواجذ وإياكم ومحدثات الأمور فإن كل بدعة ضلالة

*Cel care va trăi dintre voi va vedea multe neînțelegeri. Țineți-vă, așadar, de Sunnah mea și de Sunnah califilor drept călăuziți de după mine! Prindeți-vă de ea cu dinții! Feriți-vă de lucrurile nou introduse, căci orice inovație este rătăcire.*[16]
Aḥmad și at-Tirmidhī

În acest hadith nobil, el ne-a arătat pe cine să urmăm atunci când apar neînțelegeri. Ne-a arătat totodată că tot ce contrazice

15 Relatat de Aḥmad, 4/164, și de at-Tirmidhī, nr. 2676.
16 Relatat de Aḥmad, 4/126, și de at-Tirmidhī, nr. 2676.

Sunnah, dintre vorbe și fapte, este inovație și că orice inovație este rătăcire.
Dacă raportăm sărbătorirea nașterii Profetului la Sunnah Trimisului lui Allah, nu îi găsim niciun temei în ea și nici în Sunnah califilor săi drept călăuziți. Este, așadar, dintre lucrurile nou introduse și dintre inovațiile care duc în rătăcire. Acest principiu cuprins în hadith este dovedit de cuvintele Preaînaltului:

﴿فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا﴾

*Dacă vă aflați în neînțelegere asupra unui lucru, întoarceți-l la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi. Aceasta este mai bine și are cel mai bun sfârșit.*

Coran 4:59

Întoarcerea la Allah înseamnă întoarcerea la nobila Sa Carte, iar întoarcerea la Trimis, după moartea lui, înseamnă întoarcerea la Sunnah sa. Cartea și Sunnah sunt, așadar, temeiurile la care se revine în caz de neînțelegere. Unde se află, în Carte și Sunnah, dovada că sărbătorirea nașterii Profetului este rânduită?

Datoria celui care o face ori o socotește bună este să se căiască înaintea lui Allah Preaînaltul de ea și de celelalte inovații. Aceasta este purtarea credinciosului care caută adevărul. Cât despre cel care se încăpățânează și se împotrivește cu trufie după ce i s-a arătat dovada, socoteala lui este la Stăpânul său.

هذا ونسأل الله سبحانه وتعالى أن يرزقنا التمسك بكتابه وسنة رسوله إلى يوم نلقاه وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وآله وصحبه

*Acestea fiind spuse, îi cerem lui Allah, Slavă Lui, Preaînaltul, să ne dăruiască ținerea Cărții Sale și a Sunnei Trimisului Său până în ziua în care Îl vom întâlni. Allah să-l binecuvânteze pe Profetul nostru Muḥammad, să-i dăruiască pace și belșug de bine, precum și familiei și companionilor săi.*

# Glosar

**Mawlid** المولد

Numele dat comemorării nașterii Profetului, despre care tratează autorul.

**bidʿah** البدعة

Inovație religioasă: un lucru introdus și atribuit religiei fără un temei în ea, potrivit explicației citate de la Ibn Rajab.

**Sunnah** السنة

Învățătura și practica Trimisului lui Allah, pe care musulmanul este chemat să le urmeze.

**tarāwīḥ** التراويح

Rugăciunile de noapte din Ramadan, amintite în discuția despre cuvintele lui ʿUmar.

**samāʿ** السماع

Audiție; numele adunărilor de ascultare menționate în relatările istorice din text.

# Bibliografie

1. Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān, حكم الاحتفال بذكرى المولد النبوي, în حقوق النبي بين الإجلال والإخلال, pp. 147–157. Articol complet distribuit de IslamHouse.
2. Coranul. Versetele și fragmentele citate în text.
3. Al-Bukhārī, aṣ-Ṣaḥīḥ. Relatările și locatoarele indicate în note.
4. Muslim, aṣ-Ṣaḥīḥ. Relatările indicate în note.
5. Aḥmad ibn Ḥanbal, al-Musnad. Locatoarele citate în note.
6. Abū Dāwūd, as-Sunan.
7. At-Tirmidhī, al-Jāmiʿ.
8. An-Nasāʾī, as-Sunan.
9. Ibn Kathīr, al-Bidāyah wa-n-nihāyah, 13/137.
10. Ibn Khallikān, Wafayāt al-aʿyān, 3/274.
11. Ibn Rajab, Jāmiʿ al-ʿulūm wa-l-ḥikam, p. 233.
12. Ibn Taymiyyah, Iqtiḍāʾ aṣ-ṣirāṭ al-mustaqīm, 1/269.
13. As-Suyūṭī, al-Jāmiʿ aṣ-ṣaghīr, nr. 8593.
14. Al-Albānī, Ṣaḥīḥ Sunan an-Nasāʾī, nr. 2863.

# Indice


cinstire 8, 9, 11, 14
Coran 1, 2, 7, 9, 10, 13, 14, 15, 17, 18, 20, 22
exagerare 8, 9, 10
inovație 1, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22
invocare 3, 8, 10, 15, 20
iubire 11, 14, 19, 20
Mawlid 1, 4, 7, 8, 10, 16, 18
mulțumire 16, 18, 19
sărbătorire 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 13, 14, 15, 19, 20, 21, 22
sinceritate 20
Sunnah 1, 5, 6, 10, 14, 18, 20, 21, 22, 23
tarāwīḥ 17, 18
urmarea 1, 13, 14, 19, 20


Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

URMAREA SUNNEI

# Iubire și urmare

O cercetare a sărbătoririi nașterii Profetului.

Șāliḥ al-Fawzān prezintă originea Mawlidului și răspunde la șapte justificări ale sărbătoririi sale, pornind de la Coran, Sunnah și practica înaintașilor.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro